

Príhovor na začiatku konferencie „Výzvy pre Spišskú diecézu“ (23.1. 2024)

Drahí bratia a sestry,

chcem sa poďakovať Vám všetkým, prednášajúcim aj účastníkom, za Vašu prítomnosť na tejto konferencii. Chcem vyjadriť nádej, že táto konferencia je prvou zo stretnutí, ktoré budú pokračovať aj v budúcnosti s cieľom prehĺbiť niektorú z tém, ktorá tu zaznie alebo sa ukáže ako potrebná niektorá nová téma.

Pred našou partikulárnou Cirkvou stoja výzvy, ktoré sa dotýkajú aj ďalších diecéz na Slovensku. Spomeniem aspoň niektoré. Je to klesajúci počet kandidátov na kňazstvo, mladí ľudia, ktorí opúšťajú Cirkev, oživenie odovzdávania viery v našich rodinách, formovanie svedomia pre angažovanosť katolíkov vo verejnom živote, problémy špeciálnej pastorácie, pastorácia na vidieku a v mestách, ekonomické riadenie diecézy a ďalšie.

Dnešné stretnutie nie je myslené ako jediný a komplexný plán, ale skôr má ponúknuť podnety pre ďalšie uvažovanie. Cieľom celej konferencie je napomôcť kňazom, zasväteným, laickým bratom a sestrám stretnúť sa s Kristom a to predovšetkým v piatich formách: modlitba, sviatosti, adorácia, Sväté písmo, skutky milosrdenstva.

Sprevádzanie podľa vzoru Ježiša začína tým, že sa stretávame s ľuďmi tam, kde sú a počúvame ich, a potom prechádza do povzbudzovania, vedenia, podpory, zjednocovania a obhajovania ich potrieb. To je aj dnešná konferencia. Chceme sa navzájom počúvať, vnímať výzvy a problémy, navrhovať možné vízie a riešenia. Táto konferencia nie je prikázaným nástrojom pre diecézného biskupa, ale vychádza z môjho želania nebudovať Cirkev úradníkov, ale Cirkev ako spoločenstvo Ježišových učeníkov a učeníčok.

Vychádzajúc z nášho osobného stretnutia so živým Kristom a jeho Cirkvou, všetci pokrstení sme povolání vyjsť na periférie. Toto oslovenie zahŕňa nasledovanie Ježišovho príkladu prostredníctvom stretnutia s druhým a prostredníctvom tejto skúsenosti stretnutia so živým Bohom. Týmto spôsobom prechádzame od jazyka „my-oni“ k jazyku „my“. Je veľkou výzvou vzdialiť sa od kultúry ľahostajnosti a rozdelenia ku kultúre stretnutia a angažovanosti.

Skrze spoločenstvo s Kristom, Hlavou tajomného Tela, žijeme v spoločenstve so všetkými veriacimi, sme hlboko zmenení darom Božej milosti, a tak budujeme v Kristovi milované spoločenstvo. Je dôležité pestovať cirkevnú integráciu a začlenenie. Pozývam všetkých katolíkov, aby sme boli v tomto úsilí stavitel'ami mostov.

Kľúčovým prvkom tejto konferencie nie je plánovať pre ľudí, ale plánovať s ľuďmi, pretože nie je iba dôležité „čo“ robíme, ale aj to „ako“ to robíme. Ďalším základným aspektom je spoluzodpovedná spolupráca a koordinácia, keď spoločne pracujeme na dosiahnutí spoločného cieľa. V tomto kontexte máme zodpovednosť prevziať svoju úlohu v živote a poslaní celej Cirkvi. Všetci sme povolání stať sa protagonistami v živote a poslaní Cirkvi na základe nášho krstu. Je to naše spoločné putovanie ako biskupov, kňazov, diakonov, rehoľníkov a rehoľníkov a laikov, mužov a žien, ktorí spolu tvoríme jeden Boží ľud.